

at undgå, at samrådet indledes med oplæsning af lange, faktuelle talepapirer? Hvordan fastholdes fokus på emnet for samrådet? Skal der sættes et fast tidsrum af? Er der behov for en fordeling af taletiden mellem ordførere?

2.7. Høring over ændringsforslag

Det fremgår af Justitsministeriets vejledning om lovkvalitet, at ændringsforslag sjældent vil være af vidtrækkende betydning. Der vil derfor sjældent være behov for en selvstændig høring over et ændringsforslag, men spørgsmålet kan overvejes, hvor der er en særlig anledning til det. Ikke desto mindre må man erkende, at der til tider – inden for de grænser, der følger af identitetsprincippet – stilles mere omfattende ændringsforslag.

I disse tilfælde kan udvalgsmedlemmerne spørge den pågældende minister, om der har været foretaget høring over ændringsforslagene, og, hvis dette ikke er tilfældet, bede om en begrundelse herfor. Udvalgene kan også bede ministeren om som en fast ordning ved udarbejdelse af væsentlige og omfattende ændringsforslag i bemærkningerne til ændringsforslaget at orientere om evt. høring.

Er der ikke foretaget høring, og finder udvalget, at der er behov for at høre særligt berørte grupper, kan udvalget selv foranstalte en høring over ændringsforslaget eller på anden vis opfordre de pågældende til at kommentere ændringsforslaget, jf. således betænkning og indstilling fra Udvalget for Forretningsordenen af 7. maj 1999.

Udvalget skal henlede opmærksomheden på de andre muligheder, der er for at inddrage særligt berørte m.v. inden oversendelse af et ændringsforslag til Folketinget eller under et udvalgs behandling af et ændringsforslag.

2.8. Evaluering af lovgivningen og lovovervågning

Det er en central opgave for et ministerium at føre tilsyn med den virkning, som ministeriets lovgivning har i praksis.

Der blev fra folketingsåret 1999-2000 bl.a. som opfølgning af lovkvalitetskonferencen i 1998 etableret en forsøgsordning med lovovervågning. Ordningen er nu gjort permanent således, at lovovervågning er et af flere instrumen-

ter, som ministerierne kan bruge som led i at føre tilsyn med lovenes virkning.

I relation til Folketinget indebærer lovovervågningen bl.a., at der efter f.eks. en tre-årig periode afgives en redegørelse til det relevante folketingsudvalg efter bl.a. høring af de myndigheder, organisationer m.v., der var inddraget i forbindelse med lovforslagets udarbejdelse, jf. bl.a. »Retningslinier for udarbejdelse af redegørelser til folketingsudvalg i forbindelse med lovovervågning« (Finansministeriet 2004).

For at få et overblik over omfanget og resultaterne af lovovervågningen skal *udvalget* opfordre de enkelte udvalg til ved hvert folketingsårs begyndelse at anmode ministrene om en oversigt over de love, som er undergivet lovovervågning med forventet tidspunkt for aflevering af redegørelser til Folketinget.

Udvalget skal endvidere opfordre de enkelte udvalg til at sætte den nævnte oversigt til drøftelse på et udvalgsmøde eventuelt med deltagelse af den ansvarlige minister.

2.9. Delegation af lovgivningskompetence (bemyndigelsesbestemmelser)

Det følger af Justitsministeriets vejledning om lovkvalitet, at der stilles krav om en præcis udformning af bemyndigelsesbestemmelser og bemærkningerne til disse. Er der alligevel tvivl, skal *udvalget* opfordre de enkelte udvalgsmedlemmer til at stille spørgsmål til pågældende minister om rækkevidden af bestemmelserne og evt. optrykke ministerens svar i betænkningen.

3. Materiel lovgivning på finansloven

Udvalget har noteret sig, at det af Finansudvalgets beretning af 27. oktober 2005 fremgår, at et enigt Finansudvalg generelt finder, at antallet af tekstanmærkninger bør begrænses mest muligt, at regulering af bevillingsfremmede forhold ved tekstanmærkning ikke må finde sted, og at ændring af eksisterende lovgivning kun bør finde sted, såfremt ændringen er tidsbegrænset, eller at ændring af lovgivningen ikke kan afventes, samt at varige eller generelle lovændringer ikke bør gennemføres ved tekstanmærkning.

4. Folketingets inddragelse ved indgåelse af mellemfolkelige forpligtelser

Der blev på konferencen givet udtryk for ønsker om at styrke inddragelsen af Folketinget i